

Uzasadnienie

Projekt planu ochrony rezerwatu został opracowany na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z uwzględnieniem art. 20 ust. 1, 2 i 3 tej ustawy. Zakres zrealizowanych prac został dostosowany do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu. Projekt planu sporządzono uwzględniając treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. poz. 794).

Rezerwat pokrywa się powierzchniowo z obszarem Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 i Ostoja Kozienicka PLB140013. W projekcie planu ochrony nie uwzględniono zakresu planu zadań ochronnych dla tych obszarów, gdyż zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie nr 13 z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Kozienicka PLB140013 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3826, z późn. zm.) oraz zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie nr 16 z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3829, z późn. zm.) zostały ustanowione dla nich plany zadań ochronnych. Zgodnie z przepisem art. 20 ust. 6 ustawy o ochronie przyrody w planie ochrony rezerwatu przyrody pokrywającego się w całości lub w części z obszarem Natura 2000 nie uwzględnia się zakresu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, jeżeli dla obszaru tego ustanowiono plan zadań ochronnych.

W rezerwacie nie wyznacza się obszarów, na których można prowadzić działalność wytwórczą, handlową i rolniczą, wykonywać polowania oraz miejsc wprowadzania psów, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4, 11 i 16 ustawy o ochronie przyrody.

Rezerwatu nie udostępnia się dla celów edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych, amatorskiego połowu ryb i rybactwa, o których mowa w art. 20 ust. 3 pkt 5 ustawy o ochronie przyrody. Wskazać przy tym należy równolegle, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie zarządzeniem Nr 24 z dnia 31 października 2012 r. w sprawie wyznaczenia szlaku na terenie rezerwatu przyrody Krępiec wyznaczył w rezerwacie szlak dopuszczony do ruchu pieszego.

W zarządzeniu nie wskazano obszarów, ani miejsc udostępnianych dla badań naukowych. Mając na uwadze dbałość o zachowanie celu ochrony rezerwatu przyrody we właściwym stanie, udostępnianie rezerwatu w celu prowadzenia badań naukowych może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 24 i ust. 5 ustawy o ochronie

przyrody. Uzyskanie indywidualnej zgody na prowadzenie tego typu czynności gwarantuje z jednej strony nadzór nad ich rodzajem i metodyką zabezpieczając z drugiej strony rezerwat przed negatywnym oddziaływaniem realizowanych prac, czy też przed wykonywaniem prac badawczych, których tematyka nie wymaga ingerencji w ekosystem rezerwatu. Szeroki zakres i tematyka badań naukowych sprawia, że pełną kontrolę nad ich wpływem na rezerwat można zachować tylko poprzez rozpatrzenie indywidualnego wniosku. Nie występuje natomiast możliwość precyzyjnego zdefiniowania w planie ochrony dla wszystkich rodzajów badań jednego sposobu postępowania, który minimalizowałby ich negatywny wpływ na rezerwat.

Obszar rezerwatu zostaje objęty ochroną czynną i krajobrazową. Ochroną krajobrazową obejmuje się zurbanizowaną część rezerwatu zabudowaniami siedliskowymi dawnej osady leśnej (powstałej jeszcze przed uznaniem rezerwatu) i użytkowanymi obecnie na cele mieszkaniowe. Pozostałą część rezerwatu obejmuje się ochroną czynną.

Status prawny rezerwatu został określony zarządzeniem nr 26 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie zmniejszenia obszaru rezerwatu przyrody "Krępiec" (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 213, poz. 6453). Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu Puszczy Kozienickiej o urozmaiconej strukturze drzewostanów.

Pod względem administracyjnym rezerwat położony jest na terenie powiatu kozienickiego, w gminie Garbatka-Letnisko i Kozienice.

Rezerwat jest największym rezerwatem Puszczy Kozienickiej. Na szczególną uwagę zasługują tu okazałe drzewa, dość licznie występujące w rezerwacie, m.in. 300-letnie dęby i 100-letnie klony. Przez teren rezerwatu biegną górne odcinki dolin dwóch strumieni: Krępcy i Krypianki, które mają charakter wąwozów o stromych skarpach, wciętych w podłoże. Spod zboczy doliny Krypianki i źródłowego odcinka Krępcy sączą się obfite źródła, nadając krajobrazowi nietypowy urok. Rezerwat wyróżnia się nieprzeciętnymi walorami krajobrazowymi, o czym decyduje niewątpliwie duże zróżnicowanie geomorfologiczne i geologiczne. To z kolei wpływa na obecność mozaiki zbiorowisk leśnych (mezotroficzne zbiorowiska borów mieszanych, eutroficzne grądy i olsy) nadających Puszczy naturalny charakter. Krajobraz rezerwatu reprezentuje krajobraz leśny ukształtowany sztucznie, jednak o istotnych cechach naturalności i znacznej atrakcyjności wizualnej. Fragmenty starodrzewi sosnowych i mieszanych z niewielkim udziałem podszytu i podrostu, zbiorniki wodne i polany stanowią wnętrza krajobrazowe o wysokich walorach. Skraje lasu wzdłuż dróg oraz linii oddziałowych stanowią bardzo atrakcyjne ciągi i

osie widokowe. Niewiele jest tu elementów dysharmonijnych, krajobraz nie podlega istotnym przemianom i nie istnieją zagrożenia mogące mieć wpływ na jego atrakcyjność.

Dominującym w rezerwacie typem ekosystemów są ekosystemy leśne, zajmujące około 97% jego powierzchni. Pozostałą część zajmują zbiorniki wodne, tereny podmokłe i niewielkie enklawy siedlisk łąkowo murawowych. W rezerwacie występują też płaty nieleśnych zbiorowisk, które najczęściej powstały w sposób sztuczny. Są to występujące we wschodniej części rezerwatu wokół zbiorników wodnych niewielkie płaty śródleśnych polan. Roślinność tam występująca nawiązuje do uboższego zbiorowiska, jednak ze względu na bardzo mały udział gatunków charakterystycznych nie można w jednoznaczny sposób wyróżnić tego zbiorowiska. Wzdłuż ścieżek wykształca się zbiorowisko z dużym udziałem babki zwyczajnej i życicy trwałej, a wzdłuż obrzeży zbiorników wodnych wykształcają się niewielkie płaty szuwarów, w których spotkać można trzinę pospolitą, pałkę szerokolistną, mannę i jeżogłówkę gałęzistą. W mniejszych zbiornikach wodnych odnotowano zbiorowisko rzęsy drobnej, gdzie jest ona gatunkiem dominującym i występuje jako zwarty kożuch pływający po powierzchni wody.

Na terenie rezerwatu stwierdzono występowanie zarówno zagrożeń zewnętrznych, pochodzących ze źródeł nie leżących na terenie rezerwatu, jak i wewnętrznych. Część z nich ma charakter globalny i nie jest możliwe przeciwdziałanie ich skutkom, część zaś to zagrożenia o charakterze lokalnym. Do zagrożeń zewnętrznych należy niewątpliwie zanieczyszczenie powietrza. Jest to zagrożenie o charakterze globalnym i z poziomu planu ochrony rezerwatu nie jest możliwe doraźne przeciwdziałanie jego skutkom. Imisje przemysłowe powodują zwiększenie defoliacji aparatu asymilacyjnego, co prowadzi do osłabienia naturalnej odporności drzewostanów na różne niekorzystne czynniki abiotyczne. Obecnie, w lasach rezerwatu nie zaobserwowano tego rodzaju uszkodzeń mogących mieć wpływ na trwałość drzewostanów, zagrożenie to ma więc charakter potencjalny. Głównym zagrożeniem dla stanu rezerwatu i perspektyw jego skutecznej ochrony jest bezpośrednie sąsiedztwo zabudowy Garbatki Letniska oraz wsi Molendy, silnie rozbudowana infrastruktura rekreacyjna w jego okolicach i związany z nią ruch turystyczny i rekreacyjny. Rezerwat na ponad 1/4 długości swojej granicy bezpośrednio sąsiaduje z zabudową i terenami zainwestowanymi, co sprawia, że jest miejscem łatwo dostępnym oraz chętnie penetrowanym przez okolicznych mieszkańców oraz turystów, szczególnie w sezonie letnim. Zagrożeniem wewnętrznym jest występowanie gatunków obcych ekologicznie i geograficznie. W odniesieniu do drzewostanów, mimo występowania w niektórych wydzieleniach dęba czerwonego oraz robinii akacjowej, nie zanotowano ich ekspansji mogącej zagrozić gatunkom rodzimym. Gatunkiem ekspansywnym, mogącym zagrozić rodzimym zbiorowiskom roślinnym, w stosunku do którego należy podjąć czynne działania, jest rdestowiec japoński.

W latach 2004-2005 w rezerwacie wykonywano zabiegi ochrony czynnej. Zabiegi te zarówno na etapie czyszczeń jak i trzebieży, prowadzone były na małych powierzchniach i były uzasadniane utrzymaniem bogatego składu gatunkowego.

Zakłada się, że realizacja planu będzie miała pozytywny wpływ na środowisko przyrodnicze rezerwatu. Istotny będzie także wpływ na tereny sąsiednie, skuteczna ochrona przyrody rezerwatu będzie skutkowałą utrzymaniem właściwego stanu lub poprawą wartości wskaźników oceny stanu siedlisk przyrodniczych i gatunków Natura 2000. W wydzieleniach gdzie założono gniazda z udziałem dęba przewiduje się pielęgnację tych gniazd. W wydzieleniach w wieku do 30 lat proponuje się wykonanie zabiegów ochronnych o charakterze czyszczeń i trzebieży, pod kątem występujących tu gatunków liściastych charakterystycznych dla siedliska. Zabiegi z zakresu ochrony czynnej renaturyzującej drzewostany zaplanowano na łącznej powierzchni ponad 40 ha. Ponadto w 3 lokalizacjach obejmujących powierzchnię kilkuset m² zaplanowano usuwanie inwazyjnego gatunku – rdestowca ostrokończystego. Na pozostałej powierzchni projektuje się ochronę zachowawczą. Zabiegi ochronne o charakterze czyszczeń późnych i trzebieży wczesnych zaplanowano na łącznej powierzchni ponad 30 ha, natomiast na powierzchni powyżej 30 ha zaplanowano zabiegi ochronne o charakterze pielęgnacji odnowień dęba na założonych kilkanaście lat temu gniazdach. Rola rezerwatu dla ochrony gatunków i siedlisk chronionych w obszarze Natura 2000, dotycząca siedlisk leśnych, jest zgodna z założoną koncepcją ochrony. Podejmowane działania służące ochronie ekosystemów służą zabezpieczeniu warunków funkcjonowania występujących w nich zagrożonych i chronionych gatunków. Realizacja celów dydaktycznych rezerwatu winna się odbywać poprzez istniejącą ścieżkę przyrodniczo-krajobrazową. Nie przewiduje się dodatkowego udostępniania dydaktycznego rezerwatu.

Z dokumentów planistycznych na terenie rezerwatu obowiązuje studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kozienice uchwalone uchwałą Nr XXIV/317/2008 Rady Miejskiej w Kozienicach z dnia 9 października 2008 r. oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Garbatka - Letnisko uchwalone uchwałą Nr V/33/98 Rady Gminy Garbatka – Letnisko z dnia 29 grudnia 1988 r. Dokumenty te nie wprowadzają zagospodarowania mogącego stanowić zagrożenie dla rezerwatu przyrody.

W ramach przeprowadzonych konsultacji społecznych, celem zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie:

1) podał do publicznej wiadomości, poprzez wywieszenie informacji o przystąpieniu do sporządzania projektu planu ochrony oraz wyłożeniu w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie dokumentacji przygotowanej na potrzeby sporządzenia projektu planu ochrony i projektu planu ochrony:

a) w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i na stronach internetowych Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie,

b) w siedzibie Urzędu Gminy,

c) w siedzibie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,

d) w lokalnej gazecie.

W ramach przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa wnioski i uwagi do wyłożonego projektu planu ochrony wnieśli:

1. Nadleśnictwo Zwoleń.

- 1) *Przedmiot ochrony 9170 Grąd środkowoeuropejski, 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe, jesionowe doprecyzować zapis sposobu likwidacji nielegalnych ścieżek (załącznik nr 3).*

W projekcie planu ochrony dodano, jako sposób eliminacji zagrożenia związanego z antropopresją (wydeptywanie nielegalnych ścieżek): ustawianie tablic z informacją o obowiązujących w rezerwacie zakazach, sprzątanie rezerwatu, skanalizowanie ruchu do wyznaczonych już szlaków, oznakowanie rezerwatu i szlaków;

- 2) *niemierzalne cele (załącznik nr 5).*

Do projektu zarządzenia nie przeniesiono z dokumentacji zapisu odnoszącego się do celu działań ochronnych dla obszarów Natura 2000. Dla pokrywających się z rezerwatem obszarów Natura 2000 ustanowiono plany zadań ochronnych. Zgodnie z przepisem art. 20 ust. 6 ustawy o ochronie przyrody w planie ochrony rezerwatu przyrody pokrywającego się w całości lub w części z obszarem Natura 2000 nie uwzględnia się zakresu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, jeżeli dla obszaru tego ustanowiono plan zadań ochronnych. Przy takim stanie prawny brak jest podstawy do umieszczania w planie ochrony zapisów dotyczących obszaru Natura 2000. Cele działań obszarów Natura 2000 przeniesiono z ustanowionych dla nich planów zadań ochronnych do sporządzonej na potrzeby niniejszego projektu planu ochrony dokumentacji, w celu zachowania zgodności zaplanowanej koncepcji ochrony rezerwatu z obowiązującą koncepcją ochrony obszarów Natura 2000;

- 3) w załączniku nr 6 korekty i doprecyzowania wymagają zapisy dotyczące działań ochronnych w dwudziestoleciu i zapewnienia na nie środków: unaturalnienie drzewostanów. Poszerzenie gniazd z udziałem dębu. Sugerowana zmiana zapisu na „Jednorazowo na pasie o szerokości około 20m od zewnętrznej granicy gniazda wokół niego wycinka gat. So, z pozostawieniem drzew o obwodzie w pierśnicy ponad 150 cm oraz ewentualna wycinka innych gatunków niekorzystnie wpływających na Db i inne gatunki liściaste. Wycięte drzewa pozostawić na gruncie bez okrzesywania”. Zabiegi ochronne o charakterze czyszczeń późnych i trzebieży wczesnych w obrębie gniazd. Sugerowana zmiana zapisu na „W jednym lub dwóch nawrotach, usunąć około 5-20% drzew z pow. gniazd, protegować Db i inne gatunki liściaste. Wycięte drzewa pozostawić na gruncie bez okrzesywania”. Podmiot odpowiedzialny za wykonanie działań ochronnych N-ctwo Zwoleń po zapewnieniu sfinansowania ze środków zewnętrznych. Działania ochronne nie mogą być prowadzone z własnych środków finansowych Lasów Państwowych, a wyłącznie po zapewnieniu środków przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Unaturalnienie drzewostanów 1. Zabiegi ochronne o charakterze czyszczeń późnych. 2. Zabiegi ochronne o charakterze trzebieży wczesnej. Sugerowany zapis „Usunąć ok. 5-20% So, oraz ewentualnie innych gatunków niekorzystnie wpływających na Db i inne gatunki liściaste. W prowadzonych działaniach protegować dęba i inne gatunki liściaste. Wycięte drzewa pozostawić na gruncie bez okrzesywania”. Podmiot odpowiedzialny za wykonanie działań ochronnych N-ctwo Zwoleń po zapewnieniu sfinansowania ze środków zewnętrznych. Działania ochronne nie mogą być prowadzone z własnych środków finansowych Lasów Państwowych, a wyłącznie po zapewnieniu środków przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Usunięcie gatunku inwazyjnego robinii akacyjnej stanowiącej gatunek domieszkowy w drzewostanie w oddz. 150a z podmiotu odpowiedzialnego wyłączyć Nadleśnictwo Zwoleń a przyjęć postępowanie i podmiot odpowiedzialny jak dla rdestowca japońskiego - RDOŚ Warszawa.

W związku z tym, że plan ochrony nie obejmuje zakresu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 usunięto z niego informację o podmiotach odpowiedzialnych za wykonanie działań ochronnych. Plan ochrony nie stanowi aktu prawnego, którym wskazuje się podmioty finansujące wykonanie działań ochronnych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie przyznaje dotacji celowych dla Lasów Państwowych i w projekcie planu ochrony nie mogą zostać zawarte zapisy zapewniające finansowanie wykonania działań ochronnych przez Nadleśnictwo, gdyż aspekt ten regulowany jest przez ustawę o lasach. Wskazać należy również, że plan ochrony jest powszechnie obowiązującym aktem prawa miejscowego i może być realizowany czy też finansowany przez każdy podmiot zainteresowany prowadzeniem czynnej ochrony w rezerwacie.

Koncepcja ochrony w ramach sporządzanego planu ochrony zakłada pierwszeństwo dla naturalnych procesów i duży udział ochrony zachowawczej, polegającej na nieingerencji w okresie obowiązywania planu, bez przesądzenia o formie ochrony na przyszłość. Po zweryfikowaniu zasadności i konieczności podejmowania zabiegów ochrony czynnej uznano, że w części wydzielen są one uzasadnione i nie ma przeciwwskazań dla ich wykonania. Odstąpiono od poszerzania gniazd ograniczając zabieg do wycinki drzew i krzewów konkurujących z gatunkami wprowadzonymi na gniazda. Proponuje się ponadto wykonanie zabiegów ochronnych o charakterze czyszczeń i trzebieży ukierunkowanych na uzyskanie składu gatunkowego drzewostanu zgodnego z siedliskiem. W ich ramach należy usuwać gatunki iglaste. Rola rezerwatu dla ochrony gatunków i siedlisk chronionych w obszarze Natura 2000 dotycząca siedlisk leśnych jest zgodna z opisaną wyżej koncepcją ochrony. Działania służące ochronie ekosystemów służą zabezpieczeniu warunków funkcjonowania występujących w nich zagrożonych i chronionych gatunków;

- 4) *w związku z rozbudowanym zakresem i intensywnością planowanych działań ochronnych do działania Ograniczenie niekontrolowanej penetracji rezerwatu, w tym chronionych siedlisk grądu 9170 i łęgu olszowo- jesionowego 91E0, przez ludzi włączyć podmiot odpowiedzialny RDOŚ. Podmiot odpowiedzialny za wykonanie działań ochronnych N-ctwo Zwoleń możliwy po zapewnieniu sfinansowania ze środków zewnętrznych. Działania ochronne nie mogą być prowadzone z własnych środków finansowych Lasów Państwowych, a wyłącznie po zapewnieniu środków przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Do zadania Utrzymanie infrastruktury kanalizującej ruch turystyczny w rezerwacie, w tym w siedlisku grądu środkowoeuropejskiego 9170 i łęgu olszowo - jesionowego 91E0 włączyć podmiot odpowiedzialny RDOŚ. Podmiot odpowiedzialny za wykonanie działań ochronnych N-ctwo Zwoleń możliwy po zapewnieniu sfinansowania ze środków zewnętrznych. Działania ochronne nie mogą być prowadzone z własnych środków finansowych Lasów Państwowych, a wyłącznie po zapewnieniu środków przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.*

W związku z tym, że plan ochrony nie obejmuje zakresu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 usunięto z niego informację o podmiotach odpowiedzialnych za wykonanie działań ochronnych. Plan ochrony nie stanowi aktu prawnego, którym wskazuje się podmioty finansujące wykonanie działań ochronnych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie przyznaje dotacji celowych dla Lasów Państwowych i w projekcie planu ochrony nie mogą zostać zawarte zapisy zapewniające finansowanie wykonania działań ochronnych przez Nadleśnictwo, gdyż aspekt ten regulowany jest przez ustawę o lasach. Wskazać należy również, że plan ochrony jest powszechnie obowiązującym aktem prawa miejscowego i może być realizowany czy też finansowany przez każdy podmiot zainteresowany prowadzeniem czynnej ochrony w rezerwacie;

5) *brak lokalizacji usuwania rdestowca japońskiego.*

Dodano lokalizację;

6) *zamiast działki 229 powinna być 233/1 (str. 15).*

Poprawiono dokumentację;

7) *niepoprawnie opisany przebieg granic rezerwatu, np. „kolektor sieci kanalizacyjnej 152, 153, 98”, gdzie w terenie brak oddz. 3.*

Poprawiono dokumentację;

8) *brak dogłębnego rozeznania tematu przebiegających szlaków turystycznych i ścieżki dydaktycznej oraz funkcjonującej w okresie zimowym w otulinie rezerwatu trasy narciarskiej biegowej. Brak opisu dotyczącego odpowiedzialności podmiotów za utrzymanie i funkcjonowanie tych obiektów. (str. 34).*

Na terenie rezerwatu funkcjonuje wyłącznie szlak wyznaczony zarządzeniem nr 24 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 października 2012 r. w sprawie wyznaczenia szlaku na terenie rezerwatu przyrody Krępiec i szlak ten został w całości uwzględniony w projekcie planu ochrony;

9) *w zapisie „Infrastrukturę techniczną uzupełniają linie energetyczne oraz sieć wodociągowa i kolektor sieci kanalizacyjnej znajdujące się w ośrodku „Polanka” powinna się znaleźć uwaga o tym, iż kolektor znajduje się w otulinie, a nie rezerwacie (str. 35).*

Uzupełniono dokumentację o wskazane w uwadze informacje;

10) *należy zmienić zapis „gdzie znajduje się kilka dzikich wysypisk, w nieckach pozostałych po dołowaniu sadzonek.” gdyż zapis sugeruje występowanie śmieci tylko w tych miejscach. Jednocześnie trudno w chwili obecnej przesądzać o przeznaczeniu tych wykopów. (str. 35).*

Poprawiono zgodnie z uwagą dokumentację;

11) *brak dogłębnego rozeznania w temacie, co sugeruje zapis „W samej Garbatce natomiast rozwinął się przemysł drzewny”. Przemysł ten funkcjonuje nie w samej Garbatce, a w przyległych miejscowościach - Molendy, Bogucin, Garbatka Długa. W samej Garbatce funkcjonuje duży zakład mięsny Nowopol. (str. 35).*

Naniesiono w dokumentacji zmiany dotyczące funkcjonującego przemysłu drzewnego;

12) należy skorygować zapis „Drzewostany o składzie gatunkowym nieodpowiadającym siedlisku są przebudowywane zgodnie z obowiązującym PUL dla Nadleśnictwa Zwoleń na lata 2013-2022 uwzględniającym ochronę cennych przyrodniczo siedlisk” (str. 35).

Zapis ten dotyczy obszarów Natura 2000 leżących poza granicami rezerwatu. Informację tę usunięto z dokumentacji;

13) „charakterystykę gleb rezerwatu przyjęto za opracowaniem Krameko (Czerny 2009), jako podstawę klasyfikacji gleb przyjmując „Klasyfikację gleb leśnych Polski”, wprowadzoną do stosowania w Lasach Państwowych przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.” Istnieją nowsze opracowania, m.in. prace glebowo-siedliskowe wykonywane podczas tworzenia PUL dla N-ctwa Zwoleń w 2012r. (str. 40).

Uzupełniono i poprawiono dokumentację. W opisach taksacyjnych wykorzystano dane pochodzące z inwentaryzacji glebowo – siedliskowej z aktualnego PUL. W ogólnej charakterystyce gleb pozostawiono zweryfikowaną w terenie charakterystykę przedstawioną przez KRAMEKO;

14) brak dokładnej lokalizacji wykonanych zdjęć fitosocjologicznych i wizualizacji na mapkach poglądowych (str. 50). Lista roślin naczyniowych - brak przyporządkowania do wydzieleń leśnych i działek ewidencyjnych oraz informacji o rodzaju ochrony, lista niekompletna (str. 60). Lista mchów - brak polskich nazw, brak przyporządkowania do wydzieleń leśnych i działek ewidencyjnych oraz informacji o rodzaju ochrony, lista niekompletna (str. 64). Grzyby i porosty - brak polskich nazw, brak przyporządkowania do wydzieleń leśnych i działek ewidencyjnych oraz informacji o rodzaju ochrony, lista nie kompletna (str. 65). lista owadów - brak przyporządkowania do wydzieleń leśnych i działek ewidencyjnych lista niekompletna (str. 67). lista mięczaków - brak przyporządkowania do wydzieleń leśnych i działek ewidencyjnych, lista niekompletna (str. 73). Płazy i gady - brak przyporządkowania do wydzieleń leśnych i działek ewidencyjnych, oraz informacji o rodzaju ochrony (str. 74). Ptaki - brak przyporządkowania do wydzieleń leśnych i działek ewidencyjnych, oraz informacji o rodzaju ochrony, lista niekompletna (str. 74). ssaki - brak przyporządkowania do wydzieleń leśnych i działek ewidencyjnych, oraz informacji o rodzaju ochrony, lista niekompletna, brak polskich nazw (str. 75). brak tabeli ze stwierdzoną infrastrukturą z przyporządkowaniem do działek ewidencyjnych i wydzieleń leśnych oraz informacji o rodzaju obiektu i jakości technicznej (stanie).

Przy określaniu zakresu, jaki winien zawierać plan ochrony, zawsze trzeba mieć na względzie, że jest to akt prawa miejscowego, regulowany normami prawnymi określonymi w ustawie o ochronie przyrody. Instrumentem prawnym definiującym w sposób ogólny założenia, jakie powinien uwzględniać plan

ochrony oraz jego elementy składowe, jest regulacja zawarta w art. 20 ustawy o ochronie przyrody. Szczegółowe rozwiązania z tym związane zostały zawarte natomiast w akcie wykonawczym do ustawy o ochronie przyrody, jakim jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody. Analiza art. 20 ustawy o ochronie przyrody pozwala stwierdzić, że plan ochrony składa się z elementów, których zakres został sztywnie określony w ust. 3 tego artykułu. Zastosowana przez prawodawcę forma tej regulacji sprawia, że plan ochrony nie może wykraczać poza jej ramy. Wskazać przy tym należy również to, że plan ochrony wykraczający poza ustawowo określony zakres, byłby ustanowiony bez podstawy prawnej. Zakładając racjonalność ustawodawcy można przyjąć, że uchwalając przepisy o ochronie przyrody wziął pod uwagę to, że specyfika ochrony przyrody sprawia, że nie ma dwóch identycznych obiektów podlegających tej samej ochronie. Przejawia się to w sposobie zredagowania art. 20 ust. 1 i 2 tej ustawy, określających problemy, jakie winny zostać uwzględnione w planie ochrony oraz sposób prowadzenia prac przy jego sporządzaniu. W treści tej regulacji określono, że przy opracowywaniu planu ochrony winno skupić się na identyfikacji zagrożeń, ocenie stanu przyrody i opracowaniu koncepcji ochrony ukierunkowanej na eliminacji lub ograniczeniu zagrożeń. Plan ochrony musi spełniać ustawowo wymagane funkcje i zgodnie z orzeczeniem z dnia 14 grudnia 2010 r. (IV SA/Wa 1957/10) Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie winien on skupiać się na sposobach eliminacji lub minimalizacji zagrożeń dla przyrody. Zarówno dokumentacja jak i projekt zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie zawiera określony przepisami zakres i głównym celem, dla którego je sporządzono, jest zdefiniowanie zagrożeń oraz sposobów ich eliminacji. Planu ochrony rezerwatu nie tworzy się w celu wykazania występujących w rezerwacie wszystkich gatunków roślin czy też zwierząt, lecz głównym jego zadaniem jest zaplanowanie czynnej ochrony w zakresie niezbędnym do wyeliminowania zagrożeń dla celu ochrony rezerwatu. Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami zakres inwentaryzacji zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych w rezerwacie przyrody obejmuje elementy niezbędne do zaplanowania jego ochrony. Nie zachodzi zatem potrzeba wykazywania w planie ochrony wszystkich występujących w rezerwacie gatunków roślin, zwierząt, czy też lokalizacji wszystkich miejsc, w których były prowadzone prace na potrzeby jego sporządzenia. Tym niemniej uzupełniono dokumentację o wskazane dane;

15) brak w planowaniu działaniach ochronnych czynności związanych z usuwaniem drzew zagrażających życiu i zdrowiu ludzi w oddz. 147,148,141,150,155.

Na terenie rezerwatu przyrody obowiązują zakazy, które zostały zdefiniowane w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, jako zamknięty katalog zakazów. Ustawodawca uchwalając ten przepis wskazał

równoległe, poprzez art. 15 ust. 2 tej ustawy, że pomimo wielkiej wagi, jaką należy przywiązywać do kwestii ochrony przyrody, to jednak w pewnych sytuacjach, takich jak prowadzenie akcji ratowniczej bądź podejmowanie działań mających na celu utrzymanie terenu w stanie niezagrożającym bezpieczeństwu, konieczne jest wysunięcie na plan pierwszy ochrony ludzi, w szczególności ich zdrowia i życia czy też mienia. W chwili zaistnienia na obszarze rezerwatu sytuacji, która stwarza zagrożenie dla zdrowia, życia czy też mienia ludzi, zwolnienie od obowiązujących zakazów wynika bezpośrednio z art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody i nie wymaga konkretyzacji w żadnej innej formie. Z tych względów, wprowadzenie w planie ochrony regulacji dotyczących działań przeciwpożarowych stanowiłoby wykroczenie poza ramy ustawowego upoważnienia, czyniąc z mocy prawa takie zarządzenie nieważnym;

16) brak jednoznacznych informacji o wyłączonym obszarze w oddz. 150 (stara gajówka). Niespójne dane na załączanych mapach.

Położona w oddz. 150 gajówka znajduje się w rezerwacie i informacja na ten temat została zawarta w dokumentacji;

17) brak wskazań podmiotów odpowiedzialnych za wykonanie oznakowania (rezerwat, szlaki), zabiegów związanych z pielęgnacją gniazd, cięć stabilizujących (czyszczenia, trzebieże), monitoringu, eliminację rdestowca, utrzymanie infrastruktury turystycznej, itd., co z finansowaniem tych zadań. Z uwagi na położenie rezerwatu należy określić podmiot odpowiedzialny za nadzór i odbiór planowanych prac.

W związku z tym, że plan ochrony nie obejmuje zakresu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 nie podaje się w nim wymaganej dla planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 informacji o podmiotach odpowiedzialnych za wykonanie działań ochronnych. Plan ochrony nie stanowi aktu prawnego, którym wskazuje się podmioty finansujące wykonanie działań ochronnych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie przyznaje dotacji celowych dla Lasów Państwowych i w projekcie planu ochrony nie mogą zostać zawarte zapisy zapewniające finansowanie wykonania działań ochronnych przez Nadleśnictwo, gdyż aspekt ten regulowany jest przez ustawę o lasach. Wskazać należy również, że plan ochrony jest powszechnie obowiązującym aktem prawa miejscowego i może być realizowany czy też finansowany przez każdy podmiot zainteresowany prowadzeniem czynnej ochrony w rezerwacie;

18) należy zweryfikować wymienione wydzielenia pod kątem zasadności wykonania zabiegów związanych z pielęgnacją gniazd – czy na każdej powierzchni.

W rezerwacie znajduje się szereg gniazd dębowych. Przyjęta przy ich zakładaniu koncepcja polegająca na udzieleniu drzewostanom pomocy w zachowaniu przedmiotów ochrony przyspieszyła zainicjowanie powstania nowego pokolenia złożonego z gatunków docelowych. Obecnie jednak w ochronie przyrody obowiązuje kierunek polegający na jak najmniejszej ingerencji człowieka w substancję rezerwatów. Dlatego w obecnym projekcie planu przyjęto koncepcję, która zakłada, że w rezerwacie należy wykonywać tylko niezbędne zabiegi, których zaniechanie zagrozi trwałości przedmiotów ochrony. Stąd nie projektuje się kontynuowania wprowadzania odnowień sztucznych, oraz ogranicza się pielęgnację młodników powstałych z odnowień sztucznych. Przewiduje się wykonanie zabiegów pielęgnacyjnych wyłącznie na gniazdach, gdzie jego zaniechanie może doprowadzić do ich całkowitego zniszczenia;

19) *należy doprecyzować sposób eliminacji rdestowca – oprysk/wyrywanie (bardzo kosztowne)/inny.*

Plan ochrony zakłada całkowite wyeliminowanie tego gatunku z rezerwatu za pomocą wszystkich możliwych sposobów, zarówno tych znanych jak i tych jeszcze nieznanymi. Zawężenie technologii wykonania tego zabiegu do jednej czy też kilku metod mogłoby doprowadzić do tego, że nie można byłoby stosować innych rozwiązań poza wymienionymi np.: metod dotychczas nieznanymi, które mogłyby okazać się skuteczniejsze od dotychczasowych. Zasady techniki prawodawczej dopuszczają posługiwanie się określeniami nieostrymi, klauzulami generalnymi, jeżeli zachodzi potrzeba, jak w niniejszym przypadku, zapewnienia elastyczności tekstu aktu normatywnego;

20) *niejasny jest zapis „pozostałą część usuwanej masy drzewnej należy wywieźć poza rezerwat”, – dokąd, przeznaczyć do sprzedaży.*

Zagospodarowanie drewna powstałego w efekcie działań ochronnych leży w gestii Nadleśniczego. Rola Nadleśniczego w realizacji działań ochronnych wynika wprost z ustawy o lasach i nie ma potrzeby powtarzania jej w planie ochrony rezerwatu. W aspekcie wykonania planu ochrony rezerwatu przyrody znajdującego się w zarządzie Lasów Państwowych należy wziąć pod uwagę dwie normy prawne, ustawę o ochronie przyrody oraz ustawę o lasach. Szczegółowe zasady działania Lasów Państwowych zostały określone w ustawie o lasach oraz przepisach wykonawczych wydanych do tej ustawy. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, jako państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, reprezentuje Skarb Państwa w zakresie zarządzanego mienia. Stosownie do treści art. 4 ustawy o lasach, Lasy Państwowe zarządzają lasami państwowymi stanowiącymi własność Skarbu Państwa, w tym również rezerwatami przyrody, z wyłączeniem lasów wymienionych w ust. 2 tego artykułu. Wykonując ten zarząd, Lasy Państwowe prowadzą gospodarkę leśną, w ramach której użytkują lasy, gospodarują gruntami i innymi nieruchomościami oraz ruchomościami związanymi z gospodarką leśną, a także prowadzą ewidencję majątku Skarbu Państwa oraz ustalają jego wartość. Zgodnie z art. 35

ustawy o lasach odpowiedzialnym za stan powierzonego mienia, jest właściwy terytorialnie nadleśniczy, który prowadzi samodzielnie gospodarkę leśną w nadleśnictwie. Aktem prawnym, który reguluje materię prawa leśnego w zakresie rezerwatów przyrody, jest ustawa o ochronie przyrody. Związek tej ustawy z ustawą o lasach i w konsekwencji jej wpływ na przepisy prawa leśnego wynika z zakresu obu regulacji, które częściowo pokrywają się ze sobą. Ustawa o lasach, poprzez art. 7 ust. 2 wskazuje, że w kwestii prowadzenia gospodarki leśnej na terenie rezerwatu przyrody pierwszeństwo będą miały zapisy ustawy o ochronie przyrody. Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody dla rezerwatów przyrody sporządza się oraz realizuje plany ochrony i w myśl art. 15 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, plan ochrony uchyla obowiązujące w rezerwacie zakazy, w zakresie niezbędnym do wykonania zaplanowanych w nim zadań. Prowadzenie w rezerwacie wszelkiego rodzaju działań, nie wykluczając z tego gospodarki leśnej, podporządkowane będzie pod ten akt prawny i można przyjąć, że realizacja gospodarki leśnej na terenie rezerwatu przyrody jest możliwa, jeżeli nie będzie stało to w sprzeczności z planem ochrony rezerwatu. Należy przy tym zauważyć również to, że art. 54 ustawy o lasach pozwala Lasom Państwowym ubiegać się o przyznanie dotacji celowych na realizację planów ochrony. Styk tych dwóch aktów prawnych sprawia, że realizacja planu ochrony rezerwatu położonego na terenie zarządzanym przez Lasy Państwowe nie może odbyć się bez udziału właściwego terytorialnie nadleśniczego, przy czym ustawa o ochronie przyrody, jak i ustawa o lasach wykorzystuje inne instrumenty prawne dla osiągnięcia celów, którym służą. W wyłącznej właściwości nadleśniczego, jako reprezentanta Skarbu Państwa, jest przygotowanie zgodnych z normami sortymentów drzewnych, ich o cechowanie oraz wykonanie wszelkich czynności związanych ze sprzedażą i wywozem drewna. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 stycznia 2010 r., sygn. akt II GSK 277/09 stwierdził, że ustalenie przez Lasy Państwowe zasad sprzedaży drewna jak również sprzedaż drewna, jako produktu Lasów Państwowych, jest czynnością z zakresu prawa cywilnego i nie należy do sfery czynności administracyjnych. W tym miejscu należy wskazać, że plan ochrony, akt normatywny niższej rangi niż ustawa, nie reguluje norm ustawowych. Powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja czy też uzupełnienie przez plan ochrony byłoby niezgodne z zasadami legislacji. Zarządzenie regionalnego dyrektora ochrony środowiska nie może regulować raz jeszcze tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Zawsze bowiem tego rodzaju powtórzenie, jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje, jak też jest dezinformujące. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście planu ochrony, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy, a więc do naruszenia wymagania adekwatności. W związku z tym, że sposób wyrobu, klasyfikacja sortymentów, certyfikacja czy też sprzedaż i wywóz drewna, regulowana jest przez odrębne przepisy nie może być normowana planem ochrony, czynności te nie zostały ujęte w planie ochrony, jako działanie ochronne;

21) *jaki przyjąć sposób określania ilości pozostawianego do naturalnego rozkładu drewna – pomiar/szacunek.*

Plan ochrony nie jest aktem prawnym ustalającym normy czy też warunki techniczne pomiaru i klasyfikacji surowca drzewnego. Pomiar, klasyfikację, obliczanie miąższości czy też cechowanie drewna przewidzianego do pozostawienia w rezerwacie należy przeprowadzić według zasad określonych w normach obowiązujących w jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych;

22) *zapisy dotyczące zasobów martwego drewna należy szczegółowo przeanalizować. Z uwagi na postępujący problem z kornikiem ostro zębny i chrabąszczami w drzewostanach nadleśnictwa zasadne jest wprowadzenie do planów Ochrony stosownych zapisów w tym zakresie – identyfikacja zagrożeń, możliwość ograniczania, itp.*

Ryzyko wystąpienia i skala zagrożenia ze strony czynników abiotycznych i biotycznych jest niezwykle trudna do przewidzenia, ze względu na ich niewielką przewidywalność i trudność w ocenie rozmiarów, w jakich mogą one wystąpić. W szczególności lasy narażone są na działanie coraz częściej zdarzających się w ostatnich latach ekstremalnych zjawisk atmosferycznych, głównie wiatrów, których wystąpienie jest nie do przewidzenia w danym roku. Z tych względów, zjawisko zagrożenia ze strony czynników naturalnych np.: owady czy wiatry nie posiada przymiotu faktycznej, rzeczywistej możliwości jej powstania, lecz tylko abstrakcyjnej możliwości wystąpienia takiej sytuacji w nieokreślonej przyszłości i w nieokreślonym rozmiarze. Przeprowadzenie oceny wpływu danego zjawiska na rezerwat, a co za tym idzie określenie działań zapobiegających skutkom, jakie może ono nieść za sobą, możliwe jest przy znanych jego rozmiarach, miejscu wystąpienia itp. Nie można rozpoznać uciążliwości zjawiska bez jednoznacznego sprecyzowania tego pojęcia, poprzez określenie choćby minimalnych rzeczywistych parametrów w tym zakresie. Konstruowanie planu ochrony, będącego aktem prawa miejscowego, wyłącznie na podstawie ogólnych przypuszczeń, mogłoby doprowadzić do wydania błędnych przepisów prawa, które w skrajnych przypadkach mogłyby negatywnie wpływać na ochronę przyrody rezerwatu. W związku z powyższym, wskazanych w uwadze czynników, których już samo powstanie oraz zakres są trudne do przewidzenia, nie ujęto w samym zarządzeniu, a opisano je w sporządzonej na jego potrzeby dokumentacji. Zwrócić w tym miejscu należy również uwagę, na konstrukcję przepisów ustawy o ochronie przyrody i wydanego do tej ustawy aktu wykonawczego regulujących zasady opracowywania planu ochrony rezerwatu przyrody. Sporządzając ten dokument identyfikuje się i ocenia istniejące oraz potencjalne zagrożenia wewnętrzne i zewnętrzne. Zagrożenia ocenia się w odniesieniu do całości przyrody oraz poszczególnych jej składników, biorąc pod uwagę ich wpływ w szczególności na naturalne procesy przyrodnicze, siedliska przyrodnicze, ekosystemy, siedliska oraz populacje roślin, zwierząt lub grzybów czy też różnorodność ekosystemów. Prawodawca konstruując przepisy prawa w takiej formie,

zawęził zakres niezbędnych do wykonania prac oraz przepisów definiowanych w planie ochrony, do czynności, których zakres jest mierzalny, tj. daje się zidentyfikować na tyle dokładnie, że w oparciu o pozyskane dane możliwe jest określenie sposobu wykonania czynności, aby zminimalizować lub wyeliminować negatywne następstwa danego zjawiska. Istotną kwestią mającą wpływ na planowanie działań w rezerwacie, jest ocena występujących zaburzeń w naturalnym jego układzie, dająca odpowiedź czy stanowią one zagrożenie dla ekosystemu rezerwatu. Może okazać się, że z uwagi na zróżnicowane, bogate i w miarę naturalne środowisko rezerwatu, dany czynnik naturalny nie będzie ujemnie wpływać na jego przyrodę. W wielu przypadkach stanowią one bowiem niezbędny element funkcjonowania ekosystemów. Należy również wskazać, że przepisy planu ochrony nie wykluczają, w sytuacji powstania zagrożenia dla walorów przyrodniczych rezerwatu, prawa ubiegania się o stosowne zezwolenie wydawane przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w trybie art. 15 ust. 4 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody.

2. Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu.

Zapis wprowadzający ustalenia do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W naszej opinii zapis ten jest zbyt ogólny, ponieważ obszar w obrębie 500 m od granic rezerwatu nie stanowi otuliny rezerwatu, a większość rezerwatów przyrody znajduje się w zwartych kompleksach leśnych, gdzie nie ma potrzeby ustanawiania dodatkowego obszaru stanowiącego otulinę i nie podejmuje się działań mogących przyczynić się do zmiany stosunków wodnych w sposób mogący negatywnie wpływać na rezerwat. Ponadto sposób przeznaczenia i użytkowania gruntów w okresie 20 lat, na jaki ustanawia się plan ochrony dla rezerwatu, może się zmienić od dotychczasowego, co wynika z bieżących potrzeb gospodarki leśnej oraz zapisów w planie urządzania lasu dla nadleśnictwa. W związku z powyższym w naszej ocenie nie ma podstaw do sztywnego zapisu 500 m od granicy rezerwatu.

Dla rezerwatu została ustanowiona otulina zarządzeniem nr 26 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie zmniejszenia obszaru rezerwatu przyrody "Krępiec" (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 213, poz. 6453). Określone w planie ochrony wskazania do zagospodarowania przestrzennego dotyczą otuliny rezerwatu.

Projekt planu ochrony został przesłany Radzie Gminy Garbatka – Letnisko i Kozienice, celem zaopiniowania.

Rada Gminy Garbatka – Letnisko uchwałą z dnia 28 czerwca 2018 r. nr XXXV/30/18 pozytywnie zaopiniowała projekt planu ochrony.

Rada Gminy Kozienice uchwałą nr XLIII/416/2018 z dnia 26 lipca 2018 r. pozytywnie zaopiniowała projekt planu ochrony.

Projekt zarządzenia został uzgodniony przez Wojewodę Mazowieckiego.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu ochrony będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właściciela rezerwatu;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;
- 2) na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zaopiniowaniu przez właściwą miejscowo radę gminy;
- 3) na podstawie art. 19 ust. 1 a ustawy o ochronie przyrody procedurze udziału społeczeństwa przewidzianej przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia pociągnie za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa w wysokości około 200 000 zł w przeciągu 20 lat obowiązywania planu ochrony, które wynikać będą z realizacji działań ochronnych zaprojektowanych w planie ochrony. Mogą być one finansowane w szczególności ze środków pochodzących z:

- 1) budżetu państwa na zasadach ustalonych przez ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.);

2) ubiegania się o pozyskanie środków finansowych z Narodowego lub/i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy w projekcie zarządzenia z uwagi na ograniczony zakres prac jak również realizacja ich na przestrzeni 20 lat nie będą miały znaczącego wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja objęta przedmiotowym zarządzeniem jest objęta prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje: teren objęty ochroną w ramach sieci Natura 2000 specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) na podstawie Dyrektywy Unii Europejskiej 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny Puszcza Kozienicka PLH 140035 oraz dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków, w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000, jako specjalny obszar ochrony ptaków Ostoja Kozienicka PLB 140013. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.